

Nghĩ về thầy

Bao lâu rồi em nhỉ?

Mái trường yêu vắng tiếng hai Thầy.

Tháng năm trôi sao cứ ngỡ hôm qua???

Lời yêu thương in hằn trong kí ức.

Tháng năm trôi, tựa thoi đưa vội vã

Thoáng vụt mất tuổi thanh xuân đi mãi.

Mái tóc pha sương giữ thời gian ở lại

Nguyên vẹn trong em tiếng bụi phấn rơi rơi...

Bao lâu rồi em nhỉ?

Đêm Nguyên tiêu trăng vẫn sáng, vẹn tròn.

Như tấm lòng bao la hai Thầy gửi lại.

Như tấm gương trong...em soi rọi lòng mình.

Bao lâu rồi em nhỉ?

Sân trường yêu rộn rã tiếng cười vui.

Đến hẹn lại lên... em và trăng cùng thức

Đợi Người về trong tiếng nhạc hồn thơ.

Đến hẹn lại lên...em và trăng cùng thức

Đợi Người về thấp sáng Nguyên tiêu.

TPHCM, ngày 31/12/2019

Minh Thêm

Nỗi Niềm

Thầy ơi! Con đã nhớ thầy,
Những lời dạy bảo đong đầy yêu thương.
Niềm vui soi sáng đêm trường,
Sẻ chia gian khổ cùng người anh em.
Đồng nghiệp, sống phải vuông tròn,
Cho nhà Nguyễn Khuyến nở hoa giữa đời...
Con xin kể nỗi niềm tâm sự,
Khi lòng mình lắng lại những vần thơ :

Nghe bạn nói, lòng tôi đầy nặng trĩu,
Sự ưu tư không phải cho chính mình,
San sẻ cùng bạn nhưng vẫn thấy hình như chưa đủ,
Mượn lời thơ, tôi nói hộ lòng người:
- Xin lỗi bạn, người đã gặp những điều trắc trở,
Trên hành trình cuộc sống khó khăn,
Nhưng không thể giúp đỡ gì cho bạn...

Có bao giờ bạn nghĩ,
Cuộc đời này luôn có những con đường và cánh cửa,
Đường rộng thênh thang và cửa kia rồi sẽ mở.
Được mất là quy luật cuộc đời,
Đừng tuyệt vọng giữa muôn vàn khổ ải,
Có nước mắt ắt sẽ có tiếng cười...
“Được mất dương dương người tái thượng,
Khen chê phơi phới ngọn đông phong”.
Hãy sống như Nguyễn Công Trứ từng sống,
Đề nhẹ lòng trong những tháng ngày qua.
Tâm hồn mỗi con người thật lạ,
Có những giai điệu, vũ khúc khác nhau,
Khi trầm lắng suy tư, có lúc sôi nổi, nhiệt tình,
Cũng có khi bản thân mình rất ích kỉ,

Lo cho mình mà quên hẳn mọi người,
Ai cũng thế, bạn ơi hãy tha thứ,
Lấy yêu thương thắp lên ánh sáng diệu kì,
Ngọn lửa hồng sẽ soi sáng trái tim đau...

Hãy hướng đến học trò – những tâm hồn trong trẻo,
Cuộc đời người có ý nghĩa vô song...
Đôi lúc bạn chỉ thấy mình đau khổ,
Không hiểu rằng ai cũng có nỗi khổ riêng.
Thuận lợi, khó khăn là hai mặt của cuộc đời.
Hãy lắng nghe, biết sự sống xanh tươi,
Để hiểu mình hạnh phúc và đau xót của người,
Để bước tiếp qua những phút giây không muốn có.
Thời gian sau là cái cũ đã mất rồi,
Cớ chi ta níu kéo cho lòng đầy trắc ẩn!
“Không ai tắm hai lần trên dòng sông đang chảy”
Mỗi bước đi qua là một thế giới muôn màu,
Hãy sống trọn vẹn cho những gì đẹp nhất,
Và tìm mình sẽ cảm nhận được yêu thương,
Cuộc đời vui, vang vọng những tiếng cười,
Nhẹ như gió mệnh mang trong trời rộng...

*

Thầy ơi! Con đã trái lòng.
Yêu thương đồng nghiệp như thầy đã giao,
Dù bao năm tháng ra sao,
Lời thầy con vẫn xôn xao trong lòng.
Ơn thầy con vẫn thầm mong,
Trở thành một nhánh hoa thơm cho đời.

Tháng 12/2020 -

Lê Nga

Đêm Nguyên Tiêu Nay, Nhớ Thầy Xưa !..

Tương nhớ người Thầy của tôi:

Cố Giáo sư, Nhà giáo Nhân dân Lê Trí Viễn.

Thấm thoát, cũng 30 năm rồi Thầy nhỉ!
Nhớ tuổi trong veo, con chập chững vào nghề
Thên thang giảng đường, lòng cháy rực đam mê
Duyên hạnh ngộ, được gặp Thầy trên bục giảng.

Nhớ buổi ấy, khi hơi xuân còn lãnh đãng
Thầy bước vào với dáng vẻ uy nghi
Tóc pha sương nhưng ánh mắt sáng lạ kì
Vàng trắng rộng, hằn in bao trần trở

Bài giảng đầu tiên, đến giờ con vẫn nhớ
Phòng học lặng im, háo hức “uống” lời Thầy
Từng câu Kiều, cứ vang vọng bên tai
Nghe ray rút, thương sao người phận bạc

Thầy thường dặn, giáo dục là khai sáng
Khai Trí, khai Tâm và dạy cách làm người
Gieo hạt, ươm mầm, phải kì công vun xới
Phải rút ruột nhả tơ, mãi miết suốt đời tâm.

Con cũng không quên dáng Thầy cặm cụi
Hai buổi đi về, mưa hay nắng chang chang
Chiếc xe đạp mòn sơn, cồng theo chồng giáo án
Cồng cả mặt trời chói lóa phía trên yên

...Bao năm rồi, Thầy xa Nguyễn Khuyển!
Trăng Nguyên tiêu, ngơ ngác bến vọng thuyền.
Tao nhân cúi đầu, cây cỏ cũng lặng yên
Hương trầm tỏa, nhạc về miền miên viễn

Giữa đêm thơ, bỗng thấy dạ xôn xang
Thấp nén tâm hương, nhớ người Thầy một thuở
Xin nghiêng mình, trước hương linh con ngưỡng mộ
Vững hơn tượng đài, đẹp hơn mọi bài thơ!

Tháng 01-2021

Phạm Ngọc Tuấn

Nhớ thầy!

Mở sách hôm nay lại nhớ thầy
Bình Kiều, luận giảng vẫn còn đây
Thanh âm thánh thót từng câu chữ
..." Thẻ phách còn là..." thầy ngất ngây!

Tải đạo qua văn , thức tỉnh trò
Thầy tôi: Trí Viễn, chữ thầy cho.
Khuôn vàng , thước ngọc còn lưu giữ
Khắc cốt, ghi tâm:" Bác lái đò"!

Thành phố HCM, tháng 1/2020

Phùng Thị Mai Phương

Mắt xanh.

Nhà ngất, đèn xanh, con mắt xanh . (Nguyễn Trãi)

Mỗi khi trên bục giảng
Bắt gặp đôi mắt xanh
Ngời trí tuệ long lanh
Phút thăng hoa tỏa sáng

Bao nhiêu điều *cơm áo*
Bao nhiêu *gạo với tiền*
Bỗng phút giây tan biến
Chỉ còn biển nước xanh

Nấn nót từng âm thanh
Chắt chiu từng câu chữ
Vun trồng trong thâm lặng
Dịu em vào trời xanh

Đinh Quý Đệ

Giọt Nắng Sân Trường

Mén tặng Quý thầy, cô và học sinh trường THCS & THPT Nguyễn Khuyến

Giọt nắng
tự bao giờ
đã thành tri kỷ
Nắng thấp lửa trên cây phượng vĩ
Giọt la đà, nhảy nhót hành lang

Nắng tung tăng
sân trường
lớp học
Chơi trốn tìm, ghé đá, hàng cây
Nắng hong khô nước mắt giận hờn
Vui bề bạn, tiếng cười rôm rả

Xoè bàn tay
hứng chùm hoa nắng
Mắt biếc soi gương, đôi má ửng hồng
Chiếc lá nào rơi nghiêng cùng nắng
Giọt xoe tròn, đùa tóc em bay

Ơi giọt nắng dệt ngàn sợi nhớ
Ủ hương thầm, xao xuyến... Bóng hình ai...
Mai xa rồi, tháng năm trôi, có hẹn
Đủ vấn vương, giọt nắng, gọi ta về

Sài Gòn, 10.5.2020

Triệu Kim Loan